

ЗАКОН

за връщане на конфискуваното имущество и обезщетението

Глава първа

Основни разпоредби

Предмет на регулиране

Член 1.

С този закон се регламентират условията, начините и процедурите за връщане на конфискуваното имущество и обезщетенията за конфискувано имущество, което е иззето на територията на Република Сърбия с прилагането на правилата за аграрна реформа, национализация, секвестриране, както и други закони и въз основа на акт за одържавяване след 9 март 1945 г. от физически и определени юридически лица и прехвърлено в общонародна, държавна, обществена или групова собственост (по-нататък в текста: връщане на имущество).

Този закон се прилага и за възстановяване на имущество, чието изземане е последица от Холокоста на територията, която днес влиза в състава на Република Сърбия.

Разпоредби

Член 2.

Правото на връщане на имуществото по разпоредбите на този закон може да се реализира за имущество, иззето чрез прилагането на следните норми:

- 1) Решение за преминаване в държавна собственост на вражеско имущество, за държавно управление на имуществото на безследно изчезнали лица и за секвестриране на имуществото, което окупационните власти насилствено са отчуждили;
- 2) Закона за аграрната реформа и колонизацията;
- 3) Закона за аграрната реформа и вътрешната колонизация;
- 4) Решението за създаване на съд за наказване на престъпленията срещу сръбската национална чест;
- 5) Закона за предотвратяване на спекулата и стопанския саботаж;
- 6) Закона за забрана на разпространението на национална, расова и религиозна омраза и раздор;
- 7) Закона за защита на народните блага и тяхното управление;
- 8) Закона за конфискация на имуществото и за извършване на конфискацията;
- 9) Закона за отнемане на военните печалби, получени по време на вражеската окупация;
- 10) Закона за гражданството на Демократична федеративна Югославия;
- 11) Закона за гражданството на Федеративна народна република Югославия;
- 12) Закона за отнемане на гражданството на офицерите и подофицерите на бившата югославска армия, които не желаят да се върнат в родината и членовете на военни формирования, които са служили на окупатора и са избягали в чужбина;
- 13) Наказателния закон за престъпления против народа и държавата;
- 14) Закона за предотвратяване на непозволена търговия, спекула и стопанския саботаж;
- 15) Закона за преминаване в държавна собственост на вражеското имущество и секвестриране на имуществото на безследно изчезналите лица;
- 16) Закона за имуществото, което собствениците са били принудени да изоставят по време на окупацията и имуществото, което им е иззето от страна на окупатора и неговите помагачи;
- 17) Закона за защита на общонародното имущество и имуществото под управление на държавата;
- 18) Закона за национализация на частните стопански предприятия;
- 19) Наредбата за арондация на държавните земеделски блага от общонародно значение;
- 20) Решение на Националния комитет за освобождение на Югославия за временна забрана за връщане на колонистите в предишните им места на живеене;
- 21) Закона за напуснатата земя на колонистите в Автономната Косовско-метохийска област;
- 22) Закона за преразглеждане на предоставяне на земя на колонистите в Автономната Косовско-метохийска област;
- 23) Закона за ликвидация на аграрните реформи, извършени до 6 април 1941 г. на големите земеделски владения в Автономна област Войводина;
- 24) Основния закон за еспроприацията;
- 25) Закона за експроприираните и конфискувани горски владения;

- 26) Наказателния кодекс;
- 27) Закона за изпълнение на наказанията, предпазвателните мерки и възпитателно-корекционните мерки;
- 28) Наредбата за имуществените отношения и реорганизацията на селските трудови задруги;
- 29) Закона за национализация на наемните сгради и строителни площи;
- 30) Закона за използване на земеделските площи- ако ползвателите на правата не са получили друга площ;
- 31) Закона за определяне на строителните площи в градовете и населените места от градски тип;
- 32) Закона за изкупуване на частните аптеки;
- 33) Закона за изменение и допълнение на Закона за устройството и работата на кредитната система;
- 34) Наредбата за преразглеждане на разрешенията за работа и ликвидация на частните кредитни предприятия;
- 35) Правилника за процедурата по ликвидация на частните кредитни предприятия;
- 36) Указ на Председателството на Президиума на Народната скупщина на Федеративна народна република Югославия от 8 март 1947 г.

Значение на отделни изрази

Член 3.

Отделните изрази, използвани в този закон имат следното значение:

- 1) под „имущество” се разбира издетото движимо и недвижимо имущество, както и конфискуваните предприятия;
- 2) под „одържавено имущество” се разбира имущество, което на основата на чл. 2 от този закон е издето и предадено в общонародна, държавна, обществена или групова собственост;
- 3) под „акт за одържавяване” се разбира правния акт, който е имал непосредствено действие, като присъда, решение или друг правен акт на държавния или друг компетентен орган, с който е извършена одържавяване на имуществото;
- 4) под термина „Агенция” се разбира Агенцията за реституция, която е създадена на основата на чл. 51 от този закон;
- 5) под термина „искане за връщане на издето имущество или обезщетение (по-нататък в текста: искане) се разбира молбата, която упълномощено лице подава в Агенцията;
- 6) под термина „право на възстановяване на имущество или обезщетение” се разбира правото, което компетентния орган, в съответствие с този закон, потвърждава на молбоподателя;
- 7) под термина „предмет на обезщетение” се разбира издетото имущество, описано в молбата, за което компетентния орган, в съответствие с условията на този закон, е потвърдил право на обезщетение;
- 8) под термина „основа на обезщетението” се разбира общата стойност на предмета на обезщетение, утвърдена от страна на компетентния орган, в съответствие с този закон;
- 9) под термина „обезщетение” се разбира сумата на средствата, утвърдена в съответствие с този закон, която на основата на решението за обезщетение ще получи ползвателя под формата на държавни облигации и пари;
- 10) под термина „бивш собственик” се разбира физическо или юридическо лице, което е било собственик на издетото имущество към момента на одържавяването му;
- 11) под термина „молбоподател” се разбира лице, което е подало молба в Агенцията;
- 12) под „ползвател на възстановеното имущество или обезщетението” (по-нататък в текста: ползвател) се разбира лице, на което се връща имуществото или се потвърждава правото на обезщетение в съответствие с този закон;
- 13) под термина „незастроено строителна площ” се разбира площ, върху която не са построени обекти, построени са обекти в нарушение на закона и площ, върху която са построени обекти с временен характер;
- 14) термините: обект, строителство, реконструкция, дострояване, адаптация и саниране, както и други строителни термини се тълкуват и прилагат в съответствие с нормите, които уреждат строителството на обекта;

Видове реализация на правата

Член 4.

Имуществото се връща в натурален вид или се дава обезщетение във вид на държавни облигации на Република Сърбия и в пари, в съответствие с този закон.

Право на връщане на имуществото или на обезщетение

Член 5.

Право на връщане на имуществото или обезщетение има:

- 1) местно физическо лице, което е бивш собственик на иззето имущество, а в случай на негова смърт или обявяването му за мъртво- неговите законни наследници, утвърдени в съответствие с нормите, уреждащи наследството в Република Сърбия и разпоредбите на този закон;
- 2) фондация, на която е иззето имуществото или неин правоприменник;
- 3) бивш собственик, който е върнал в свое владение иззетото си имущество на бивши
- 4) физическо лице, което е сключило договор за покупко-продажба с държавен орган в периода 1945-1958 г. ако по съдебен ред се установи, че е ошетен в размера на продажната цена и има право само на обезщетение в съответствие с този закон, намалено с размера на реално изплатената цена;
- 5) физическо лице – чужд гражданин, а в случай на неговата смърт или обявяване за починал, неговите законни наследници, при условие на реципрочност. Презюмира се, че съществува реципрочност с държавата, която не е регулирала връщане на имуществото, ако местно лице може да придобие право на собственост и да наследява недвижимо имущество в тази държава.

Право на връщане на имуществото или обезщетение няма:

- 1) физическо лице – чужд гражданин или неговите законни наследници, за което задължение за обезщетение носи друга държава, на основата на международен договор;
- 2) физическо лице – чужд гражданин или неговите законни наследници, които и без наличието на международен договор са обезщетени или правото на връщане на собствеността е признато от законодателството на друга държава
- 3) лице, което е било член на окупационните сили, които са действали на територията на Република Сърбия по време на Втората световна война, както и неговите наследници. Премахването на последиците от изземането на имуществото на жертвите на Холокоста и другите жертви на фашизма на територията на Република Сърбия, които нямат живи законни наследници, ще се уреди със специален закон.

Съществуването на реципрочност с друга държава и на международен договор по смисъла на този член се утвърждава служебно от Агенцията.

Конфискувано и експроприирано имущество

Член 6.

Разпоредбите на този закон се прилагат и спрямо имущество, което е конфискувано и след 9 март 1945 г., при условие, че бившият собственик е рехабилитиран до влизането в сила на този закон или бъде рехабилитиран на основата на искане за рехабилитация по чл. 42, ал. 6 от този закон, в съответствие със специален закон.

Бившият собственик има право на връщане на имуществото или на обезщетение в съответствие с този закон за имущество иззето на основата на разпоредбите за експроприация, които са се прилагали до 15 февруари 1968 г. ако на бившия собственик като обезщетение не е отстъпена друга недвижима собственост, жилищно право или друг вид право.

Бившият собственик няма право на връщане на имуществото или на обезщетение в съответствие с този закон за имущество, иззето на основата на разпоредбите за експроприация, които са се прилагали след 15 февруари 1968 г., за което е утвърдено обезщетение в пари или други вещи или права.

Непредотвратими обстоятелства

Член 7.

Ако иззетото имущество е престанало да съществува поради действието на непредотвратими обстоятелства, бившият собственик няма право на обезщетение в съответствие с този закон.

Приоритет на връщането в натурален вид

Член 8.

Иззетото имущество се връща в собственост и владение на бившия собственик, а ако това не е възможно съгласно този закон, бившият собственик има право на обезщетение.

Ако връщането на владението върху иззетото имущество не е възможно веднага, на бившия собственик ще се върне собствеността, а с лицето, което владее имуществото към момента на влизане в сила на този закон ще се установят наемни отношения при пазарни условия, ако с този закон не е предвидено друго.

Задължени за връщане на имуществото или за обезщетение

Член 9.

Задължен за връщането на одържавеното имущество в натурален вид (по-нататък в текста: задължен) е Република Сърбия, автономни области, орган на местното самоуправление, обществено предприятие, стопанско дружество или друго юридическо лице, чийто създател е Република Сърбия, автономна област или орган на местното самоуправление, стопанско дружество с мажоритарно обществено участие и сдружения, вкл. и стопански дружества и сдружения в процедура на фалит и ликвидация, които в деня на влизане в сила на този закон са собственик, държател или носител на правото на ползване и разполагане с одържавеното имущество, пропорционално на правата, които има върху имуществото.

В случаите по чл. 23, ал.4 от този закон задължен е носителя на правото на ползване на строителната площ по този член.

Задължен за обезщетение във вид на държавни облигации и в пари е Република Сърбия.

Принцип на защита на приобретателите

Член 10.

Приобретателят на имуществото, който след одържавяването му, в съответствие със закона, е придобил право на собственост остава собственик и държател на имуществото и придобитите му права не могат да бъдат нарушавани.

Прилагане на други норми

Член 11.

Производството по молбите са води съгласно нормите на този закон. Въпросите, които не са уредени с този закон ще се уреждат съгласно нормите на закона, регулиращ общото производство.

Този закон не влияе върху прилагането на други норми за защита правото на собственост и на други права, придобити в съответствие със закона, освен ако не са в противоречие с него.

Конфликт на основанията за връщане на имуществото или за обезщетение

Член 12.

Молбоподателят, който има право да поиска връщане на имуществото на различни основания, може да осъществи това право за един и същ предмет на връщане само на едно основание.

Идаване на документи и справки

Член 13.

Всички органи на Република Сърбия, органите на автономните области, органите на местното самоуправление и други органи и организации са задължени в рамките на своята компетентност и без отлагане, най-късно в срок от 30 дни то датата на подаване на молбата за издаване, да издадат необходимите документи и справки по чл. 42, ал.3-6 от този закон, с които разполагат.

Невзимане под внимание на пропуснати ползи

Член 14.

Обезщетението, което е изплатено в пари или ценни книжа на бившия собственик на основата на чл. 2 от този закон, не се взема предвид при утвърждаване на правото на връщане на имущество или на обезщетение.

Не може да се иска връщане на плодовете, нито обезщетение за пропуснати ползи заради невъзможността за използване или управление на одържавеното имущество.

Глава втора

ВРЪЩАНЕ НА ИМУЩЕСТВО

Предмет на връщане

Член 15.

С този закон се връщат движими недвижими вещи, собственост на Република Сърбия, автономните области и органите на местно самоуправление, държавна, обществена или групова собственост, освен вещите в обществена или групова собственост, придобити възмездно.

Предмет на връщане са одържавени недвижимости: строителни площи, земеделски площи, гори и горски площи, жилищни и стопански сгради, апартаменти и бизнес-сгради и други обекти, които съществуват в деня на влизане на сила на този закон.

Предмет на връщане са одържавени движими вещи, вписани в обществения регистър, както и други движими вещи, които съгласно нормите, регулиращи културните блага представляват културно благо от голямо и изключително значение и които съществуват в деня на влизане в сила на този закон.

1. Общи разпоредби за връщане на недвижимото имущество

Връщане на собствеността и държането

Член 16.

Общите разпоредби за връщането на недвижимото имущество се прилагат винаги, когато с този закон не е уредено различно за отделни видове недвижимо имущество.

Задължения за връщане е длъжен, в съответствие с този закон, за върне на бившия собственик правото на собственост и държане на иззетото недвижимо имущество, освен ако обектът не е уголемен по смисъла на чл. 17 на този закон.

Ако иззетото недвижимо имущество не може да се върне в цялост, на бившия собственик се връща част от иззетото имущество и обезщетение за невърнатата част в съответствие с този закон.

Уголемен обект

Член 17.

По смисъла на този закон обектът се счита за увеличен ако е дострояван или надстрояван в съответствие със закона, при което е увеличена бруто повърхността му. Извършване на строителни работи в рамките на съществуващия обем и размери не се смята за уголемен обект по смисъла на този закон.

Ако след одържавяването обектът е уголемен, на бившия собственик се връща собствеността върху частта от недвижимото имущество, която му е иззета, а държането се връща на основата на споразумение или съдебно решение, т.е. като собственикът на уголемената част и бившият собственик могат по взаимно съгласие да уредят отношенията си върху въпросния обект, а ако такова не бъде постигнато те да бъдат уредени от компетентния съд.

Изключения от връщането в натурален вид

Член 18.

Не се връща правото на собственост върху движими вещи, които в деня на влизане в сила на закона имат следното предназначение или статут:

1) недвижими вещи, които съгласно Конституцията и закона са изключителна обществена собственост;

- 2) служебни сгради и административни помещения, които служат за упражняване на регулирани по законов път компетенции на държавни органи, органи на автономни области и органи на местно самоуправление
- 3) недвижими вещи, които служат за извършване на дейността на заведения от сферата на здравеопазването, образованието, културата и науката или други заведения и обществени служби, основани от носителя на правото на обществена собственост и чието връщане би сериозно попречило на работата и функционирането на тези служби;
- 4) недвижими вещи, които са неразделна част от обекти, съоръжения или други средства, които служат за осъществяване на основната дейност на обществени предприятия или дружества, основани от носителя на обществената собственост, както и техни подчинени дружества от областта на енергетиката, телекомуникациите, транспорта, водното стопанство и комуналните дейности;
- 5) недвижими вещи, чието връщане би сериозно нарушило икономическата или технологично устойчивост и функционалност при осъществяването на основната дейност на субект на приватизация, който не е приватизиран, както и субекти, които се продава в процедура на несъстоятелност, както и юридическото лице, в чиято собственост се намират;
- 6) недвижими вещи, които са предназначени за представителни нужди на Народната скупщина, президента на Републиката и Правителството ;
- 7) недвижими вещи, собственост на Република Сърбия, предназначени за настаняване на чуждестранни дипломатическо-консулски представителства, военни и търговски представителства и представители в дипломатическо-консулски представителства;
- 8) Дворецът в Дединье, чийто статут се урежда със специален закон, както и други недвижими културни блага от изключително значение, собственост на държавата;
- 9) недвижима собственост, която е продадена или придобита в процеса на приватизация като имущество или капитал на субекта на приватизация, в съответствие със закона, уреждащ приватизацията;
- 10) недвижими вещи, които са продадени в производство по несъстоятелност на предприятия с мажоритарна обществена собственост, както и недвижими вещи, които представляват имущество на лицата в несъстоятелност, мажоритарна обществена или държавна собственост, които като юридически лица са продадени в производството по несъстоятелност;
- 11) в други случаи, регулирани от този закон.

ЗАКОН

за връщане на конфискуваното имущество и обезщетението

Глава първа

Основни разпоредби

Предмет на регулиране

Член 1.

С този закон се регламентират условията, начините и процедурите за връщане на конфискуваното имущество и обезщетенията за конфискувано имущество, което е иззето на територията на Република Сърбия с прилагането на правилата за аграрна реформа, национализация, секвестриране, както и други закони и въз основа на акт за одържавяване след 9 март 1945 г. от физически и определени юридически лица и прехвърлено в общонародна, държавна, обществена или групова собственост (по-нататък в текста: връщане на имущество).

Този закон се прилага и за възстановяване на имущество, чието изземане е последица от Холокоста на територията, която днес влиза в състава на Република Сърбия.

Разпоредби

Член 2.

Правото на връщане на имуществото по разпоредбите на този закон може да се реализира за имущество, иззето чрез прилагането на следните норми:

- 1) Решение за преминаване в държавна собственост на вражеско имущество, за държавно управление на имуществото на безследно изчезнали лица и за секвестриране на имуществото, което окупационните власти насилствено са отчуждили;
- 2) Закона за аграрната реформа и колонизацията;

- 3) Закона за аграрната реформа и вътрешната колонизация;
- 4) Решението за създаване на съд за наказване на престъпленията срещу сръбската национална чест;
- 5) Закона за предотвратяване на спекулата и стопанския саботаж;
- 6) Закона за забрана на разпространението на национална, расова и религиозна омраза и раздор;
- 7) Закона за защита на народните блага и тяхното управление;
- 8) Закона за конфискация на имуществото и за извършване на конфискацията;
- 9) Закона за отнемане на военните печалби, получени по време на вражеската окупация;
- 10) Закона за гражданството на Демократична федеративна Югославия;
- 11) Закона за гражданството на Федеративна народна република Югославия;
- 12) Закона за отнемане на гражданството на офицерите и подофицерите на бившата югославска армия, които не желаят да се върнат в родината и членовете на военни формирования, които са служили на окупатора и са избягали в чужбина;
- 13) Наказателния закон за престъпления против народа и държавата;
- 14) Закона за предотвратяване на непозволена търговия, спекула и стопанския саботаж;
- 15) Закона за преминаване в държавна собственост на вражеското имущество и секвестриране на имуществото на безследно изчезналите лица;
- 16) Закона за имуществото, което собствениците са били принудени да изоставят по време на окупацията и имуществото, което им е иззето от страна на окупатора и неговите помагачи;
- 17) Закона за защита на общонародното имущество и имуществото под управление на държавата;
- 18) Закона за национализация на частните стопански предприятия;
- 19) Наредбата за арондация на държавните земеделски блага от общонародно значение;
- 20) Решение на Националния комитет за освобождение на Югославия за временна забрана за връщане на колонистите в предишните им места на живеене;
- 21) Закона за напуснатата земя на колонистите в Автономната Косовско-метохийска област;
- 22) Закона за преразглеждане на предоставяне на земя на колонистите в Автономната Косовско-метохийска област;
- 23) Закона за ликвидация на аграрните реформи, извършени до 6 април 1941 г. на големите земеделски владения в Автономна област Войводина;
- 24) Основния закон за еспроприацията;
- 25) Закона за експроприираните и конфискувани горски владения;
- 26) Наказателния кодекс;
- 27) Закона за изпълнение на наказанията, предохранителните мерки и възпитателно-корекционните мерки;
- 28) Наредбата за имуществените отношения и реорганизацията на селските трудови задруги;
- 29) Закона за национализация на наемните сгради и строителни площи;
- 30) Закона за използване на земеделските площи- ако ползвателите на правата не са получили друга площ;
- 31) Закона за определяне на строителните площи в градовете и населените места от градски тип;
- 32) Закона за изкупуване на частните аптеки;
- 33) Закона за изменение и допълнение на Закона за устройството и работата на кредитната система;
- 34) Наредбата за преразглеждане на разрешенията за работа и ликвидация на частните кредитни предприятия;
- 35) Правилника за процедурата по ликвидация на частните кредитни предприятия;
- 36) Указ на Председателството на Президиума на Народната скупщина на Федеративна народна република Югославия от 8 март 1947 г.

Значение на отделни изрази

Член 3.

Отделните изрази, използвани в този закон имат следното значение:

- 1) под „имущество” се разбира иззетото движимо и недвижимо имущество, както и конфискуваните предприятия;
- 2) под „одържавено имущество” се разбира имущество, което на основата на чл. 2 от този закон е иззето и предадено в общонародна, държавна, обществена или групова собственост;

- 3) под „акт за одържавяване” се разбира правния акт, който е имал непосредствено действие, като присъда, решение или друг правен акт на държавния или друг компетентен орган, с който е извършена одържавяване на имуществото;
- 4) под термина „Агенция” се разбира Агенцията за реституция, която е създадена на основата на чл. 51 от този закон;
- 5) под термина „искане за връщане на иззето имущество или обезщетение (по-нататък в текста: искане) се разбира молбата, която упълномощено лице подава в Агенцията;
- 6) под термина „право на възстановяване на имущество или обезщетение” се разбира правото, което компетентния орган, в съответствие с този закон, потвърждава на молбоподателя;
- 7) под термина „предмет на обезщетение” се разбира иззетото имущество, описано в молбата, за което компетентния орган, в съответствие с условията на този закон, е потвърдил право на обезщетение;
- 8) под термина „основа на обезщетението” се разбира общата стойност на предмета на обезщетение, утвърдена от страна на компетентния орган, в съответствие с този закон;
- 9) под термина „обезщетение” се разбира сумата на средствата, утвърдена в съответствие с този закон, която на основата на решението за обезщетение ще получи ползвателя под формата на държавни облигации и пари;
- 10) под термина „бивш собственик” се разбира физическо или юридическо лице, което е било собственик на иззетото имущество към момента на одържавяването му;
- 11) под термина „молбоподател” се разбира лице, което е подало молба в Агенцията;
- 12) под „ползвател на възстановеното имущество или обезщетението” (по-нататък в текста: ползвател) се разбира лице, на което се връща имуществото или се потвърждава правото на обезщетение в съответствие с този закон;
- 13) под термина „незастроено строителна площ” се разбира площ, върху която не са построени обекти, построени са обекти в нарушение на закона и площ, върху която са построени обекти с временен характер;
- 14) термините: обект, строителство, реконструкция, дострояване, адаптация и саниране, както и други строителни термини се тълкуват и прилагат в съответствие с нормите, които уреждат строителството на обекта;

Видове реализация на правата

Член 4.

Имуществото се връща в натурален вид или се дава обезщетение във вид на държавни облигации на Република Сърбия и в пари, в съответствие с този закон.

Право на връщане на имуществото или на обезщетение

Член 5.

Право на връщане на имуществото или обезщетение има:

- 1) местно физическо лице, което е бивш собственик на иззето имущество, а в случай на негова смърт или обявяването му за мъртво- неговите законни наследници, утвърдени в съответствие с нормите, уреждащи наследството в Република Сърбия и разпоредбите на този закон;
- 2) фондация, на която е иззето имуществото или неин правоприменник;
- 3) бивш собственик, който е върнал в свое владение иззетото си имущество на бивши
- 4) физическо лице, което е сключило договор за покупко-продажба с държавен орган в периода 1945-1958 г. ако по съдебен ред се установи, че е ошетен в размера на продажната цена и има право само на обезщетение в съответствие с този закон, намалено с размера на реално изплатената цена;
- 5) физическо лице – чужд гражданин, а в случай на неговата смърт или обявяване за починал, неговите законни наследници, при условие на реципрочност. Презюмира се, че съществува реципрочност с държавата, която не е регулирала връщане на имуществото, ако местно лице може да придобие право на собственост и да наследява недвижимо имущество в тази държава.

Право на връщане на имуществото или обезщетение няма:

- 1) физическо лице – чужд гражданин или неговите законни наследници, за което задължение за обезщетение носи друга държава, на основата на международен договор;

2) физическо лице – чужд гражданин или неговите законни наследници, които и без наличието на международен договор са обезщетени или правото на връщане на собствеността е признато от законодателството на друга държава

3) лице, което е било член на окупационните сили, които са действали на територията на Република Сърбия по време на Втората световна война, както и неговите наследници. Премахването на последиците от изземането на имуществото на жертвите на Холокоста и другите жертви на фашизма на територията на Република Сърбия, които нямат живи законни наследници, ще се уреди със специален закон.

Съществуването на реципрочност с друга държава и на международен договор по смисъла на този член се утвърждава служебно от Агенцията.

Конфискувано и експроприирано имущество

Член 6.

Разпоредбите на този закон се прилагат и спрямо имущество, което е конфискувано и след 9 март 1945 г., при условие, че бившият собственик е рехабилитиран до влизането в сила на този закон или бъде рехабилитиран на основата на искане за рехабилитация по чл. 42, ал. 6 от този закон, в съответствие със специален закон.

Бившият собственик има право на връщане на имуществото или на обезщетение в съответствие с този закон за имущество иззето на основата на разпоредбите за експроприация, които са се прилагали до 15 февруари 1968 г. ако на бившия собственик като обезщетение не е отстъпена друга недвижима собственост, жилищно право или друг вид право.

Бившият собственик няма право на връщане на имуществото или на обезщетение в съответствие с този закон за имущество, иззето на основата на разпоредбите за експроприация, които са се прилагали след 15 февруари 1968 г., за което е утвърдено обезщетение в пари или други вещи или права.

Висша сила

Член 7.

Ако иззетото имущество е престанало да съществува поради действието на висша сила, бившият собственик няма право на обезщетение в съответствие с този закон.

Приоритет на връщането в натурален вид

Член 8.

Иззетото имущество се връща в собственост и владение на бившия собственик, а ако това не е възможно съгласно този закон, бившият собственик има право на обезщетение.

Ако връщането на владението върху иззетото имущество не е възможно веднага, на бившия собственик ще се върне собствеността, а с лицето, което владее имуществото към момента на влизане в сила на този закон ще се установят наемни отношения при пазарни условия, ако с този закон не е предвидено друго.

Задължени за връщане на имуществото или за обезщетение

Член 9.

Задължен за връщането на одържавеното имущество в натурален вид (по-нататък в текста: задължен) е Република Сърбия, автономни области, орган на местното самоуправление, обществено предприятие, стопанско дружество или друго юридическо лице, чийто създател е Република Сърбия, автономна област или орган на местното самоуправление, стопанско дружество с мажоритарно обществено участие и сдружения, вкл. и стопански дружества и сдружения в процедура на фалит и ликвидация, които в деня на влизане в сила на този закон са собственик, държател или носител на правото на ползване и разполагане с одържавеното имущество, пропорционално на правата, които има върху имуществото.

В случаите по чл. 23, ал.4 от този закон задължен е носителя на правото на ползване на строителната площ по този член.

Задължен за обезщетение във вид на държавни облигации и в пари е Република Сърбия.

Принцип на защита на приобретателите

Член 10.

Приобретателят на имуществото, който след одържавяването му, в съответствие със закона, е придобил право на собственост остава собственик и държател на имуществото и придобитите му права не могат да бъдат нарушавани.

Прилагане на други норми

Член 11.

Производството по молбите са води съгласно нормите на този закон. Въпросите, които не са уредени с този закон ще се уреждат съгласно нормите на закона, регулиращ общото производство. Този закон не влияе върху прилагането на други норми за защита правото на собственост и на други права, придобити в съответствие със закона, освен ако не са в противоречие с него.

Конфликт на основанията за връщане на имуществото или за обезщетение

Член 12.

Молбоподателят, който има право да поиска връщане на имуществото на различни основания, може да осъществи това право за един и същ предмет на връщане само на едно основание.

Идаване на документи и справки

Член 13.

Всички органи на Република Сърбия, органите на автономните области, органите на местното самоуправление и други органи и организации са задължени в рамките на своята компетентност и без отлагане, най-късно в срок от 30 дни то датата на подаване на молбата за издаване, да издадат необходимите документи и справки по чл. 42, ал.3-6 от този закон, с които разполагат.

Невзимане под внимание на пропуснати ползи

Член 14.

Обезщетението, което е изплатено в пари или ценни книжа на бившия собственик на основата на чл. 2 от този закон, не се взима предвид при утвърждаване на правото на връщане на имущество или на обезщетение.

Не може да се иска връщане на плодовете, нито обезщетение за пропуснати ползи заради невъзможността за използване или управление на одържавеното имущество.

Глава втора

ВРЪЩАНЕ НА ИМУЩЕСТВО

Предмет на връщане

Член 15.

С този закон се връщат движими недвижими вещи, собственост на Република Сърбия, автономните области и органите на местно самоуправление, държавна, обществена или групова собственост, освен вещите в обществена или групова собственост, придобити възмездно.

Предмет на връщане са одържавени недвижимости: строителни площи, земеделски площи, гори и горски площи, жилищни и стопански сгради, апартаменти и бизнес-сгради и други обекти, които съществуват в деня на влизане на сила на този закон.

Предмет на връщане са одържавени движими вещи, вписани в обществения регистър, както и други движими вещи, които съгласно нормите, регулиращи културните блага представляват културно благо от голямо и изключително значение и които съществуват в деня на влизане в сила на този закон.

1. Общи разпоредби за връщане на недвижимото имущество

Връщане на собствеността и държането

Член 16.

Общите разпоредби за връщането на недвижимото имущество се прилагат винаги, когато с този закон не е уредено различно за отделни видове недвижимо имущество.

Задължения за връщане е длъжен, в съответствие с този закон, за върне на бившия собственик правото на собственост и държане на иззетото недвижимо имущество, освен ако обектът не е уголемен по смисъла на чл. 17 на този закон.

Ако иззетото недвижимо имущество не може да се върне в цялост, на бившия собственик се връща част от иззетото имущество и обезщетение за невърнатата част в съответствие с този закон.

Уголемен обект

Член 17.

По смисъла на този закон обектът се счита за увеличен ако е дострояван или надстрояван в съответствие със закона, при което е увеличена бруто повърхността му. Извършване на строителни работи в рамките на съществуващия обем и размери не се смята за уголемен обект по смисъла на този закон.

Ако след одържавяването обектът е уголемен, на бившия собственик се връща собствеността върху частта от недвижимото имущество, която му е иззета, а държането се връща на основата на споразумение или съдебно решение, т.е. като собственикът на уголемената част и бившият собственик могат по взаимно съгласие да уредят отношенията си върху въпросния обект, а ако такова не бъде постигнато те да бъдат уредени от компетентния съд.

Изключения от връщането в натурален вид

Член 18.

Не се връща правото на собственост върху недвижими вещи, които в деня на влизане в сила на закона имат следното предназначение или статут:

- 1) недвижими вещи, които съгласно Конституцията и закона са изключителна обществена собственост;
- 2) служебни сгради и административни помещения, които служат за упражняване на регулирани по законов път компетенции на държавни органи, органи на автономни области и органи на местно самоуправление
- 3) недвижими вещи, които служат за извършване на дейността на заведения от сферата на здравеопазването, образованието, културата и науката или други заведения и обществени служби, основани от носителя на правото на обществена собственост и чието връщане би сериозно попречило на работата и функционирането на тези служби;
- 4) недвижими вещи, които са неразделна част от обекти, съоръжения или други средства, които служат за осъществяване на основната дейност на обществени предприятия или дружества, основани от носителя на обществената собственост, както и техни подчинени дружества от областта на енергетиката, телекомуникациите, транспорта, водното стопанство и комуналните дейности;
- 5) недвижими вещи, чието връщане би сериозно нарушило икономическата или технологично устойчивост и функционалност при осъществяването на основната дейност на субект на приватизация, който не е приватизиран, както и субекти, които се продава в процедура на несъстоятелност, както и юридическото лице, в чиято собственост се намират;
- 6) недвижими вещи, които са предназначени за представителни нужди на Народната скупщина, президента на Републиката и Правителството ;
- 7) недвижими вещи, собственост на Република Сърбия, предназначени за настаняване на чуждестранни дипломатическо-консулски представителства, военни и търговски представителства и представители в дипломатическо-консулски представителства;
- 8) Дворецът в Дединье, чийто статут се урежда със специален закон, както и други недвижими културни блага от изключително значение, собственост на държавата;
- 9) недвижима собственост, която е продадена или придобита в процеса на приватизация като имущество или капитал на субекта на приватизация, в съответствие със закона, уреждащ приватизацията;

- 10) недвижими вещи, които са продадени в производство по несъстоятелност на предприятия с мажоритарна обществена собственост, както и недвижими вещи, които представляват имущество на лицата в несъстоятелност, мажоритарна обществена или държавна собственост, които като юридически лица са продадени в производството по несъстоятелност;
- 11) в други случаи, регулирани от този закон.

Отлагане прехвърлянето на държането **Член 19.**

Задълженият за връщане на имуществото има право и след издаване на решението за връщане на недвижимите вещи да използва като наемател въпросните недвижими вещи за своята дейност в периода, необходим за адаптация на неговата дейност и в съответствие с чл.20, ал.1 и 2 от този закон. Правата и задълженията между бившия собственик и задължението се уреждат с договор. В случай, че такъв договор не се сключи в срок от три месеца от деня на влизане в сила на решението за връщане на имуществото, всяка от страните може да поиска от съда да уреди отношенията им.

Правно положение на наемателя на недвижимата собственост **Член 20.**

Наемателят на недвижимата собственост, която е предмет на връщане има право да използва недвижимата собственост за извършване на своята дейност, но не по-дълго от три години от деня на влизане в сила на решението за връщане на собствеността, ако бившият собственик и задълженият за връщане не се споразумеят другояче.

Изключение се прави за многогодишните засаждения и лозя, наемателят на земеделската площ или лицето, което до издаване на решението за връщане на имуществото на бивши собственик, най-късно в срок от една година от деня на влизане в сила на този закон, сключи договор за наем на земеделската площ до 20 години за многогодишни засаждения или 40 години за лозя

В срока по ал. 1 и 2 бившият собственик, който е встъпил в правата на наемодателя има право на наемна цена, но не може едностранно да променя размера ѝ и други разпоредби на заварения договор за наем.

Договор за наем, сключен с намерението да се осуети реализирането на правата на бившия собственик не произвежда правно действие.

Тежести върху недвижимата собственост **Член 21.**

Недвижимата собственост се връща свободна от ипотечни тежести, които са възникнали от момента на нейното одържавяване.

За вземанията, обезпечени с ипотека по ал.1 гарантира Република Сърбия, с право на регресен иск към ипотечния длъжник.

2. Връщане на одържавените строителни площи. Кои площи не се връщат

Член 22.

Предмет на връщане по смисъла на този закон са строителните площи, собственост на Република Сърбия, автономните области или органите на местно самоуправление, както и строителните площи държавна и обществена собственост.

Не се връщат застроените площи, освен ако в този закон не е предвидено друго за отделни случаи.

Не се връщат строителни площи, на които в съответствие с този закон се намират обществени терени или в устройствените документи, действащи в деня на влизане в сила на този закон е предвидено строителството на обекти с обществено предназначение.

Не се връщат строителни площи, на което според устройствените документи, действащи в деня на влизане в сила на този закон е предвидено строителството на обект, предназначен за реализацията на проект за икономическо развитие или за социални жилища, в съответствие със закона, уреждащ социалното дело и Наредбата за мерките за подкрепа на строителния сектор чрез субсидирани лихви по кредитите за финансиране на жилищното строителство през 2010 г., когато инвеститор е Република Сърбия, в съответствие с Наредбата за условията и начините за отчуждаване на строителни площи по цени по-ниски от пазарните от местното самоуправление, при условие, че в срок от 60 дни от деня на подаване на молбата се извърши заверка на кадастралните парцели за тази цел.

Не се връщат строителни площи, на които е построен обект от постоянен характер в съответствие със закона и на тези площи не е извършено преобразуване на правото на ползване в право на собственост в съответствие с чл. 101 от Закона за планирането и строителството.

Не се връщат строителни площи, на които е построен обект без разрешение за строеж, които в процедурата по узаконяване бъдат определени като площи за редовно използване на обекта, в съответствие със закона уреждащ териториалното планиране, строителството и строителните площи.

В горния случай Агенцията ще прекъсне производството до приключването на процедурата по узаконяване.

Кои площи се връщат

Член 23.

На бившия собственик на незастроена строителна площ, за чийто собственик или ползвател е вписана Република Сърбия, автономна област или орган на местно самоуправление, строителната площ се връща в съответствие с разпоредбите на този закон.

Собственикът на обекта или собственикът на отделна част от сградата, без значение на времето на строителство на обекта, който по време на одържавяването е бил собственик на строителната площ, върху която е построен този обект, придобива правото на собственост или съсобственост върху тази строителна площ, ако не го е придобил на основата на преобразуване в съответствие с чл. 101 от Закона за планирането и строителството.

На бившия собственик, който е носител на правото на ползване на незастроена строителна площ държавна собственост, тя се връща ако не придобие право на собственост чрез преобразуване в съответствие с чл. 101 „а” от Закона за планирането и строителството.

В изключение на чл.18, ал.1, т.9 от този закон, на бившия собственик ще се върне правото на собственост и използване на незастроена строителна площ, ако лицето по чл.103 от Закона за планирането и строителството не е подало молба за преобразуване в срок от 60 дни от деня на влизане в сила на този закон и ако не се извърши преобразуване на правото на ползване в право на собственост в срок от две години от датата на подаване на молбата, при условие, че в договора за продажба на капитала, сключен в процедурата по приватизация купувачът е приел връщането на имуществото.

Бившият собственик няма право на връщане на незастроена строителна площ, върху която като носител на правото на ползване е вписано лицето по чл. 101, ал.1 от Закона за планирането и строителството, до завършване на процедурата по възмездно преобразуване в съответствие с този закон и подзаконовите актове по чл. 108, ал.1 от този закон и ако преобразуването на правото на ползване в право на собственост се извърши в срок от две години от деня на подаване на молбата за преобразуване.

Бившият собственик няма право на връщане на незастроена строителна площ, предоставена под дългосрочен наем от 13 май 2003 г. до деня на влизане в сила на този закон, в съответствие със закона, уреждащ териториалното планиране, строителството и строителните площи, освен в случай на прекратяване на договора, при условие, че бившият собственик е подал молба в съответствие с разпоредбите на този закон.

На бившият собственик ще бъде върнато правото на собственост и правото на ползване на незастроена строителна площ, за която определено лице-носител на правото на ползване има

право на преобразуване в съответствие с нормите за планиране и строителство, а правото му на ползване е прекратено по негово искане съгласно тези норми.

Ако по причина, предвидена в закона или договора, договорът за дългосрочен наем по ал.5 бъде прекратен, наемодателят е длъжен веднага, но не по-късно от осем дни от датата на прекратяване на договора, да уведоми Агенцията за това с цел приключване на процедурата по молбата на бившия собственик, ако същата е подадена в съответствие с разпоредбите на този закон.

Бившият собственик, който е прехвърлил правото на ползване на незастроена строителна площ на трето лице, няма право на връщане или на обезщетение в съответствие с този закон.

3. Връщане на земеделските площи, горите и горските площи. Кои площи се връщат

Член 24.

На бившия собственик се връща правото на собственост върху земеделските и горски площи и горите, иззети с прилагането на нормите от чл.2 на този закон.

Ако иззетите земеделски или горски площи са били предмет на комасация или арондация след изземането, бившият собственик има право на връщане на площите, получени от комасационната маса за тези площи.

Кои площи не се връщат

Член 25.

Не се връща правото на собственост върху земеделски и горски площи ако към деня на влизане в сила на този закон:

1) на кадастралния парцел е построен обект, който функционира в деня на влизане в сила на този закон, онази повърхност от кадастралния парцел, която служи за редовно ползване на този обект или ако на комплекса площи са построени няколко обекта, които функционират в деня на влизане в сила на този закон- частта от площта, която икономически оправдава използването на тези обекти;

2) е необходимо ново парцелиране на площите с цел осигуряване на достъпен път за площите, които са предмет на молбата за връщане;

3) площите са обществена или групова собственост, придобита по възмезден начин;

Критериите за определяне на размера на площите, които не подлежат на връщане по смисъла на ал.1, т.1 на този член ще бъдат определени с наредба на правителството.

Право на ползване и

Член 26.

Лицето, което в деня на приемане на решението за връщане е имало право на ползване на земеделска площ, губи това права в деня на влизане в сила на решението за връщане на имуществото на бившия собственик. Лицето, което е имало право на ползване на земеделската площ е длъжно да предаде държането на бившия собственик след събиране на реколтата, а когато решението е влязло в сила след тази дата-в срок от осем дни от прибирането на първата реколта през следващата година.

Ако земеделската площ, в съответствие със закона, който я регламентира, е дадена под наем, тя остава в държане на наемателя до изтичането на договора за наем, ако с този закон не е предвидено друго, освен в случай, че страните не споразумеят другояче, като от деня на влизане в сила на решението наемателят заплаща наемната цена на бившия собственик.

Отлагане прехвърлянето на държането

Член 19.

Задълженият за връщане на имуществото има право и след издаване на решението за връщане на недвижимите вещи да използва като наемател въпросните недвижими вещи за своята дейност в

периода, необходим за адаптация на неговата дейност и в съответствие с чл.20, ал.1 и 2 от този закон. Правата и задълженията между бившият собственик и задължения се уреждат с договор. В случай, че такъв договор не се сключи в срок от три месеца от деня на влизане в сила на решението за връщане на имуществото, всяка от страните може да поиска от съда да уреди отношенията им.

Правно положение на наемателя на недвижимата собственост

Член 20.

Наемателят на недвижимата собственост, която е предмет на връщане има право да използва недвижимата собственост за извършване на своята дейност, но не по-дълго от три години от деня на влизане в сила на решението за връщане на собствеността, ако бившият собственик и задълженият за връщане не се споразумеят другояче.

Изключение се прави за многогодишните засаждения и лозя, наемателят на земеделската площ или лицето, което до издаване на решението за връщане на имуществото на бивши собственик, най-късно в срок от една година от деня на влизане в сила на този закон, сключи договор за наем на земеделската площ до 20 години за многогодишни засаждения или 40 години за лозя

В срока по ал. 1 и 2 бившият собственик, който е встъпил в правата на наемодателя има право на наемна цена, но не може едностранно да променя размера ѝ и други разпоредби на заварения договор за наем.

Договор за наем, сключен с намерението да се осуети реализирането на правата на бившия собственик не произвежда правно действие.

Тежести върху недвижимата собственост

Член 21.

Недвижимата собственост се връща свободна от ипотечни тежести, които са възникнали от момента на нейното одържавяване.

За вземанията, обезпечени с ипотека по ал.1 гарантира Република Сърбия, с право на регресен иск към ипотечния длъжник.

2. Връщане на одържавените строителни площи. Кои площи не се връщат

Член 22.

Предмет на връщане по смисъла на този закон са строителните площи, собственост на Република Сърбия, автономните области или органите на местно самоуправление, както и строителните площи държавна и обществена собственост.

Не се връщат застроените площи, освен ако в този закон не е предвидено друго за отделни случаи.

Не се връщат строителни площи, на които в съответствие с този закон се намират обществени терени или в устройствените документи, действащи в деня на влизане в сила на този закон е предвидено строителството на обекти с обществено предназначение.

Не се връщат строителни площи, на което според устройствените документи, действащи в деня на влизане в сила на този закон е предвидено строителството на обект, предназначен за реализацията на проект за икономическо развитие или за социални жилища, в съответствие със закона, уреждащ социалното дело и Наредбата за мерките за подкрепа на строителния сектор чрез субсидирани лихви по кредитите за финансиране на жилищното строителство през 2010 г., когато инвеститор е Република Сърбия, в съответствие с Наредбата за условията и начините за отчуждаване на строителни площи по цени по-ниски от пазарните от местното самоуправление, при условие, че в срок от 60 дни от деня на подаване на молбата се извърши заверка на кадастралните парцели за тази цел.

Не се връщат строителни площи, на които е построен обект от постоянен характер в съответствие със закона и на тези площи не е извършено преобразуване на правото на ползване в право на собственост в съответствие с чл. 101 от Закона за планирането и строителството.

Не се връщат строителни площи, на които е построен обект без разрешение за строеж, които в процедурата по узаконяване бъдат определени като площи за редовно използване на обекта, в съответствие със закона уреждащ териториалното планиране, строителството и строителните площи.

В горния случай Агенцията ще прекъсне производството до приключването на процедурата по узаконяване.

Кои площи се връщат Член 23.

На бившия собственик на незастроена строителна площ, за чийто собственик или ползвател е вписана Република Сърбия, автономна област или орган на местно самоуправление, строителната площ се връща в съответствие с разпоредбите на този закон.

Собственикът на обекта или собственикът на отделна част от сградата, без значение на времето на строителство на обекта, който по време на одържавяването е бил собственик на строителната площ, върху която е построен този обект, придобива правото на собственост или съсобственост върху тази строителна площ, ако не го е придобил на основата на преобразуване в съответствие с чл. 101 от Закона за планирането и строителството.

На бившия собственик, който е носител на правото на ползване на незастроена строителна площ държавна собственост, тя се връща ако не придобие право на собственост чрез преобразуване в съответствие с чл. 101 „а” от Закона за планирането и строителството.

В изключение на чл.18, ал.1, т.9 от този закон, на бившия собственик ще се върне правото на собственост и използване на незастроена строителна площ, ако лицето по чл.103 от Закона за планирането и строителството не е подало молба за преобразуване в срок от 60 дни от деня на влизане в сила на този закон и ако не се извърши преобразуване на правото на ползване в право на собственост в срок от две години от датата на подаване на молбата, при условие, че в договора за продажба на капитала, сключен в процедурата по приватизация купувачът е приел връщането на имуществото.

Бившият собственик няма право на връщане на незастроена строителна площ, върху която като носител на правото на ползване е вписано лицето по чл. 101, ал.1 от Закона за планирането и строителството, до завършване на процедурата по възмездно преобразуване в съответствие с този закон и подзаконовите актове по чл. 108, ал.1 от този закон и ако преобразуването на правото на ползване в право на собственост се извърши в срок от две години от деня на подаване на молбата за преобразуване.

Бившият собственик няма право на връщане на незастроена строителна площ, предоставена под дългосрочен наем от 13 май 2003 г. до деня на влизане в сила на този закон, в съответствие със закона, уреждащ териториалното планиране, строителството и строителните площи, освен в случай на прекратяване на договора, при условие, че бившият собственик е подал молба в съответствие с разпоредбите на този закон.

На бившият собственик ще бъде върнато правото на собственост и правото на ползване на незастроена строителна площ, за която определено лице-носител на правото на ползване има право на преобразуване в съответствие с нормите за планиране и строителство, а правото му на ползване е прекратено по негово искане съгласно тези норми.

Ако по причина, предвидена в закона или договора, договорът за дългосрочен наем по ал.5 бъде прекратен, наемодателят е длъжен веднага, но не по-късно от осем дни от датата на прекратяване на договора, да уведоми Агенцията за това с цел приключване на процедурата по молбата на бившия собственик, ако същата е подадена в съответствие с разпоредбите на този закон.

Бившият собственик, който е прехвърлил правото на ползване на незастроена строителна площ на трето лице, няма право на връщане или на обезщетение в съответствие с този закон.

3. Връщане на земеделските площи, горите и горските площи. Кои площи се връщат

Член 24.

На бившия собственик се връща правото на собственост върху земеделските и горски площи и горите, иззети с прилагането на нормите от чл.2 на този закон.

Ако иззетите земеделски или горски площи са били предмет на комасация или арондация след изземането, бившият собственик има право на връщане на площите, получени от комасационната маса за тези площи.

Кои площи не се връщат

Член 25.

Не се връща правото на собственост върху земеделски и горски площи ако към деня на влизане в сила на този закон:

1) на кадастралния парцел е построен обект, който функционира в деня на влизане в сила на този закон, онази повърхност от кадастралния парцел, която служи за редовно ползване на този обект или ако на комплекса площи са построени няколко обекта, които функционират в деня на влизане в сила на този закон- частта от площта, която икономически оправдава използването на тези обекти;

2) е необходимо ново парцелиране на площите с цел осигуряване на достъпен път за площите, които са предмет на молбата за връщане;

3) площите са обществена или групова собственост, придобита по възмезден начин;

Критериите за определяне на размера на площите, които не подлежат на връщане по смисъла на ал.1, т.1 на този член ще бъдат определени с наредба на правителството.

Право на ползване и наем

Член 26.

Лицето, което в деня на приемане на решението за връщане е имало право на ползване на земеделска площ, губи това права в деня на влизане в сила на решението за връщане на имуществото на бившия собственик. Лицето, което е имало право на ползване на земеделската площ е длъжно да предаде държането на бившия собственик след събиране на реколтата, а когато решението е влязло в сила след тази дата-в срок от осем дни от прибирането на първата реколта през следващата година.

Ако земеделската площ, в съответствие със закона, който я регламентира, е дадена под наем, тя остава в държане на наемателя до изтичането на договора за наем, ако с този закон не е предвидено друго, освен в случай, че страните не споразумеят другояче, като от деня на влизане в сила на решението наемателят заплаща наемната цена на бившия собственик.

4. Връщане на жилищни и служебни обекти

Жилищни сгради и жилища

Член 27

Жилищни сгради, къщи, апартаменти, гаражи и други обекти, отнети с прилагането на наредбата от чл. 2 от този закон.

По изключение от ал. 1 на този член не се връщат жилищни сгради и къщи, на които в случай на учредяване на етажна собственост съгласно закона е престанало да съществува правото на собственост върху сградата или къщата.

Жилищни сгради, къщи и апартаменти, по които има защитено от закона право на собственост, се връщат в собственост на бившия собственик, който от деня на изпълнение на решението за връщане на става наемодател на защитения обитател при условия, определени от закона, с който се регулира ползването.

Служебни обекти и служебни помещения

Член 28

Служебни обекти и служебни помещения се връщат на бившия собственик в собственост и владееене, с изключение ако са вложени в капитал на одържавено предприятие за получаване на дял или акции.

Служебни обекти и служебни помещения по ал. 1 от този член, дадени под наем от какъвто и да е вид или в сродно отношение, се връщат на бившия собственик в собственост съгласно с този закон след изтичане на три години от деня на изпълнимост на решението за връщане на имуществото и във владееене, ако бившият собственик и наемател не се споразумеят различно. В периода от получаване на собственост до влизане във владееене на бившия собственик наемателят на жилището влиза в юридически отношения с него по договора, който е сключил с предишния собственик.

Връщане на движимо имущество

Член 29

Връщат се в собственост и владеее съществуващите одържавени движими вещи от чл. 15 ал. 3 на този закон.

Не се връщат движими вещи по ал. 1 от този член, които в деня на влизане в сила на този закон са съставна част от музейни сбирки, на галерии, недвижими културни сбирки с изключително значение или други сродни ведомства.

Не се връщат движими вещи по ал. 1 от този член, които са продадени в процес на приватизация съгласно закона, с който се урежда приватизацията.

Глава трета

ОБЕЗЩЕТЕНИЕ

Форма и общ обем на обезщетение

Член 30

Обезщетение се извършва във вид на държавни книжа на РС и в пари за заплащане на вноски по обезщетението.

Общата сума на обезщетение по ал. 1 от този член не може да застраши макроикономическата стабилност и стопанския ръст на РС и за тази цел се определя сума от два милиарда евро, увеличена със сумата от съответните лихви за всички потребители на обезщетението, пресметнати по лихвен процент от 2% годишно за периода от 1 януари 2015 година до сроковете на падеж, определени със този закон.

Определяне на обезщетение

Член 31

Размерът на обезщетение се определя в евро като главницата на обезщетението се умножава с коефициента, който се получава като се направи съотношението от два милиарда евро и сумата от общия сбор на главницата на обезщетението с определените решения за правото на обезщетение увеличено с оценката на неопределените главници по ал. 5 на този член. Коефициентът се изразява в два децимела.

За изпълнение на разпоредбите на чл. 30 от този закон правителството по предложение на министерството на финансите ще установи коефициент по ал. 1 от този член в срок от три години от деня на публикуване на една покана по чл. 42 ал. 1 от този закон.

По разпоредбите на този закон може да се осъществи общо обезщетение на основание отнето имущество от един бивш собственик по всички основания по чл. 1 от този закон, които в общ интерес не могат да прехвърлят сумата от 500 000 евро.

В случай когато един законен наследник по разпоредбите на този закон осъществи правото на основание отнето имущество от повече бивши собственици, обезщетението на този наследник на основание всички бивши собственици в рамките на техния законен максимум в общ интерес не може да прехвърли сумата от 500 000 евро.

Ако в срок от три години от деня на публикуване на публичната покана по чл. 42 ал. 1 от този закон не са взети всички решения за право на обезщетение, неопределените основания ще се преценят от Агенцията за да се определи коефициентът по ал. 1 от този член.

Определяне стойността на недвижимите имоти

Член 32

Основанието за обезщетение на отнетото имущество е равна на стойността на недвижимия имот., определена с оценка от компетентен орган съгласно този закон, изразено в евро, по официалния среден курс на Народната банка на Сърбия в деня на оценката.

Компетентният орган по ал. 1 на този член по искане на Агенцията в процедура, която съответства на процедурата за установяване на данъчната стойност за данък при прехвърляне на абсолютни права, ще установи стойността на недвижимия имот съгласно закона.

Стойността на недвижимия имот по смисъла на ал. 1 от този член се определя от компетентния орган по място, където недвижимият имот се намира. Стойността на недвижимия имот се определя според състоянието в деня на отнемането, според стойността в деня на оценката.

Ако отнетата земя по време на отнемането е била селскостопанска, а в деня на оценка има статут на строителен парцел, стойността на земята се оценява като на строителен парцел.

Стойността на обекти, които не съществуват в момента на оценката се определя на основание на стойността на същите или сходни обекти със същото или сходно предназначение, на същото място или в близко обкръжение, в съгласие с разпоредбите на този член.

Ако стойността на обекта след отнемането се е повишила въз основа на увеличаване на повърхността в кв. м, увеличената повърхност с оценка по ал. 2 от този член ще се намали съразмерно на увеличаването на бруто повърхност.

Определяне стойността на движими вещи

Член 33

Стойността на съществуващи движими вещи по

Чл. 29 ал. 1 от този закон се определя в евро според тяхната пазарна стойност, която се определя от Агенцията чрез съдебно вещо лице със съответна специалност.

Начинът и методологията на определяне на стойността на движими вещи по ал. 1 от този член се определят по-точно с наредба на правителството по предложение на министерството на финансите.

Определяне на стойността на предприятия или части от предприятия

Член 34

За отнети предприятия, за които в акта на отнемане на имуществото е посочена чистият актив съгласно съответните законови разпоредби по чл. 2 от този закон, основанието за обезщетение е стойността на чистия актив, остойностена съгласно паритета на динара към американския долар в деня на отнемане и паритета на динара към американския долар в деня на вземане на решение.

По изключение за предприятия, за които в акта за отнемане не е посочен чистият актив, основанието за обезщетение представлява регистринаният основен капитал в деня на отнемането, остойностен по начина от ал. 1 на този член.

За отнето предприятие, което има съсобственици, стойността на предмета на обезщетяване по ал. 1 и 2 от този член се дели на съсобствениците съразмерно с участието им в собствеността на това предприятие.

В случай на отнемане на акции или дялове от един или повече съсобственици на предприятие, се смята, че по смисъла на този закон е отнета част от предприятие и стойността на предмета за връщане се определя с прилагане на ал. 3 от този член.

Държавни книжа

Член 35

За уреждане на държавния дълг, който възниква на основание обезщетение по чл. 30 от този закон Република Сърбия ще емитира облигации, които са в евро.

Облигациите по ал. 1 от този член ще се емитират в нематериален вид, без купон, поотделно за всяка година, и ще се регистрират в Централния регистър, депо и клиринг ценни книжа (по-нататък в текста Централен регистър).

Облигациите по ал. 1 от този член ще са поименни и могат да се прехвърлят и ще се изплащат в евро.

Основните елементи на облигациите, сумата на емисията, както и условията на разпространение и заплащане на облигациите определя правителството по предложение на министерството на финансите най-късно до 31 декември 2014 г.

Облигациите имат падеж до 15 години и се изплащат на годишни вноски започвайки от 2015 година, с изкл. на облигациите за лица, които в деня на влизане в сила на този закон са по-стари от 70 години, които имат падеж в срок от 5 години, или лица, които в деня на влизане в сила на този закон да по-стари от 65 години, които имат падеж в срок от 10 години.

В случаи когато решението за обезщетение е станало валидно след падежа на първата годишна вноска, облигациите през 2015 г. на ползвателя ще се изплати годишната вноска от облигациите със съответната лихва.

Обръщението на облигациите емитирани съгласно този закон е свободно-

Обръщението и притежаването на облигации, емитирани съгласно този закон е освободено от всякакви данъци.

Облигациите по този член могат да се купуват и продават на борсата.

Източници на средства

Член 37

Република Сърбия ще изплати безвъзвратно аконтация за обезщетение в пари на бивш собственик на основание влязла в сила присъда за право на обезщетение в размер от 10% от главницата за обезщетение по всички основания на бившия собственик.

В случаи, когато вместо бивш собственик правото по ал. 1 от този член се осъществява от негови законни наследници, сумата на аконтацията се дели между законните наследници съгласно техните установени дялове.

Сумата на аконтацията по ал. 1 от този член не може да бъде по-голяма от 10 000 евро на бивш собственик по всички основания.

Със сумата на изплатената аконтация по ал. 1 от този член ще се намали обезщетението в облигации.

Данъци, такси и разходи по процедурата

Член 38

Придобиването на имущество и осъществяването на обезщетение по този закон не подлежат на плащане на нито един вид данъци, административни и съдебни такси.

Подателят на молба поема разходите по процедурата съгласно закона.

По изключение от ал. 2 на този член подателят на молба не е задължен за плати разходите за труд и услуги на Републиканския институт по геодезия, които се поемат от този орган. Подателят на молбата е задължен да плати допълнително за работата на геодезистката организация в случай, че е необходимо да бъде ангажирана за да се вземе правилно решение по молбата.

Глава четвърта

Процедура за връщане на имущество и обезщетяване

Страни в процедурата

Член 39

Страна в процедурата е лице, по чието искане е започната процедура или което има юридически интерес, имащо задължение или републикански омбудсман.

Компетентен орган

Член 40

Процедурата по искане за връщане на имуществото се води от Агенцията, като държавна агенция, чрез нейните филиали, в съответствие с този закон и закона, с който се урежда общата административна процедура.

Агенцията ще обяви публично покана за подаване на молби за връщане на имуществото най-малко в два всекидневника, които се разпространяват на цялата територия на Република Сърбия, както и на официалната вебстраница на министерството, отговарящо за финанси и на агенцията, в срок от 120 дни от деня на влизане в сила на закона.

Подател на молбата

Член 41

Молба за връщане на имущество съгласно този закон могат да поднесат всички бивши собственици на отнето имущество или техните законни наследници и юридически приемници.

Молба по т. 1 от този член могат да подадат заедно всички законни наследници на бившия собственик или всеки от тях поотделно.

Право на подаване на молба съгласно този закон имат всички бивши собственици на отнето имущество, техните законни наследници или юридически приемници, независимо от това дали са подали молба съгласно Закона за обявяване и вписване на отнето имущество („Службени гласник на РС”, бр. 45/05).

Подаване и съдържание на молбата

Член 42

Молба се подава в срок от две години от деня на публикуването на поканата от Агенцията по чл. 40 т.2 от този закон на веб страницата на министерството , отговарящо за финансови въпроси.

Молба се подава до Агенцията – съответния неин филиал – на съответния образци и с необходимите доказателства, по поща.

Молбата съдържа данни за:

1. бившия собственик – име, име на един от родителите и презиме, дата и място на раждане, местоживеене, съответно местоживеене по време на отнемането на имуществото и гражданство, название и седалище;
2. отнетото имущество, за което се отнася молбата – вид, название, размери, съответно повърхнина, мястото, където се намира недвижимият имот, номер на кадастралния парцел по старите и валидните параметри, изглед и състояние на имуществото по време на отнемането, съответни данни за движими вещи;
3. право на собственост на бившия собственик на отнетото имущество;
4. основание, време и акт за отнемането;
5. подателя на молбата – име, име на един от родителите и презиме, данни за раждане, местоживеене, гражданство, ЕГН, име, презиме и местоживеене на пълномощника, название и седалище на фондацията, данни за лицето, което представлява фондацията и лицето, което е пълномощник на фондацията;
6. юридическа връзка между подателя на молбата с бившия собственик.

Заедно с молбата се прилагат в оригинал или заверено фотокопие следните доказателства:

1. за данните по ал.3 т.1 и т.5 от този член – препис от акта за раждане, съответно смъртен акт, препис от регистъра, в който е вписана фондацията, пълномощно, а ако подателят на молбата няма постоянно местоживеене на територията на Република Сърбия и пълномощно за лицето, упълномощено да приема кореспонденция, както и други доказателства, на основание на които могат достоверно да се установят исканите данни;
2. за данните по ал. 3 т.2 от този член – препис от регистъра за недвижими имоти , препис от регистъра за движимо имущество, уверение от Републиканския институт по геодезия за идентифициране на кадастралния парцел по старо и ново измерване, освен за кадастралните парцели, за които е направена комасация;
3. за данни по ал. 3 т. 4 от този член – документ за одържавяване на имущество или название , номер и година на държавен вестник, в който е публикуван актът с конкретно посочване на предмета на отнемане и подобни;
4. за данни по ал. 3 т.6 от този член – препис от гражданския регистър, решение за наследяване, препис от регистъра на юридическите лица или друго доказателство, въз основа на което може достоверно да се установи юридическата връзка между подателя на молбата и бившия собственик;
5. всички други доказателства, които подателят на молбата притежава и които биха могли да имат значение за взимане на решение по молбата.

Лице, което има чуждо гражданство, е длъжно освен молбата да достави доказателство, че не съществуват пречки по чл. 5 от този закон за осъществяване на правото на връщане на имуществото, освен доказателството съответно фактите, които Агенцията установява по силата на служебните си задължения в смисъла на чл. 5 ал.5 от този закон.

Лице по чл. 6 ал. 1 от този закон е длъжно освен молбата да приложи и влязла в сила съдебно решение за реабилитация или доказателство, че е подало молба за реабилитация.

Молбата трябва да съдържа данни по ал. 3 т. 1,2,5 и 6 от този член. Освен молбата задължително се прилагат и доказателства по ал. 4 т. 1,3 и 4 на този член.

Образецът за молбата, начинът и процедурата за приемане и обработка на молбата, както и списък на пощите, където ще се подават молбите, се определят от министъра, отговарящ за финансите.

Отхвърляне на молба

Член 43

Молба, която не съдържа данните от чл. 42 ал. 7 от този закон и с която не са приложение и доказателствата от тази алинея, ще се отхвърли като нередовна.

Лицето, чиято молба е отхвърлена в смисъла на чл. 1 от този член има право да подаде нова молба до изтичането на срока по чл. 42 ал. 1 от този закон.

Срещу акта от ал. 1 на този член не може да се подаде жалба, но може да се възбуди административно дело.

Компетентност на филиалите на Агенцията

Член 44

Компетентността на филиалите на Агенцията се установява според постоянно местоживеене или пребиваване на бившия собственик в Република Сърбия по време на отнемане на имуществото.

В случай че не е възможно да се определи компетентност по начина, посочен в ал. 1 на този член, компетентен е филиалът на Агенцията, който се определи от директора на Агенцията.

Прекъсване на процедурата

Член 45

Агенцията ще прекрати процедурата до приключване на процедурата по легализиране, реабилитация или когато като предварителен въпрос възникне въпрос, чието решаване е само от компетентност на съда, както и в случаи, предписани в чл. 23, ал. 4 и 5 от този закон.

Срок за взимане на решение

Член 46

Агенцията е задължена да вземе решение по окомплектована молба най-късно в срок от шест месеца, а по изключение в особено сложни случаи, една година от деня на приемане на окомплектованата молба.

Решение за връщане на имущество

Член 47

Агенцията установява всички данни и обстоятелства, които имат значение за взимане на решение по молбата и взима решение, с което се установява ползвателят, имуществото, което се връща или за което се дава обезщетение, размера на основанието за обезщетение и аконтациите по чл. 37 от този закон, задължените лица, начинът и сроковете за изпълнение на установените задължения. Размерът на обезщетението се определя след определяне на коефициента по член 31 от този закон, с допълнение към решението за установяване правото на обезщетение.

Ако молбата обхваща няколко недвижими имота или движими вещи, органът от ал. 1 може да вземе няколко решения, с които се извършва връщането на имуществото. В решението за връщане на имуществото се нарежда на компетентните органи да изпълнят решението, а също и да премахнат евентуални тежести.

Решението на първа инстанция на Агенцията се доставя на подателя на молбата, задълженото лице и републиканския омбудсман.

С решението от ал. 1 на този член се установяват ползвателят или ползвателите както следва:

1. бившият собственик, ако е жив;

Законните наследници на бившия собственик – на основание на влязло в сила решение за наследяване на бившия собственик, ако съществува такова решение, а ако няма такова решение, с решение с решение се определят ползвателите само в случай когато е възможно да се установи безспорно от доставената документация всички законни наследници. В случай, когато с решение от ал. 1 от този член са определени повече ползватели, на всеки от тях се определя съответна част от имуществото или обезщетението според влязлото в сила решение за наследяване на бившия собственик, ако такова решение съществува или на основание на споразумение между законните наследници, сключено пред орган на първа инстанция. Ако ползвателите и техните дялове не могат да се установят чрез прилагане на разпоредбите на ал. 5 и 6 от този член, първоинстанционният орган ще насочи подателите на молби за осъществяване на права по този закон съгласно чл. 45 от този закон ще ги насочи да решат тези въпроси, както предишните, пред компетентния съд.

В процедурата по ал. 7 от този член компетентен съд в извънсъдебна процедура в съответствие с прилагането на правилата, по които се решава наследство, определя законните наследници на бившия собственик и техните дялове в правото на връщане на отнето имущество или на обезщетение, при което съдът не се впуска в това дали лицата отговарят на изискванията за осъществяване на тези права според разпоредбите на този закон.

Решението на Агенцията по ал. 5 т.2 от този член съответно решението на съда от ал. 8 на този член за определяне на законните наследници на бившия собственик и техните дялове важи само в процедурата пред Агенцията за осъществяване на права на връщане на отнето имущество, съответно право на обезщетение.

При определяне на качеството на ползвател съответно законен наследник според разпоредбите на този член няма значение дадено по-рано наследническо изявление на лицето, подало молба за осъществяване на права по разпоредбите на този закон.

Подателят на молба за осъществяване на права по разпоредбите на този закон, които по разпоредбите на този закон не са определени за ползватели, могат потърсят правата си в съдебно дело – чрез подаване на иск срещу лицата, които са определени за ползватели или законни наследници.

В случай, че органът от ал. 1 на този член установи, че не съществуват законно основание за връщане или обезщетяване, взема решение за отхвърляне на подадената молба.

Агенцията изпраща влязло в сила решение за връщане на имущество и до Републиканската дирекция за имущество на Република Сърбия, а за селскостопански земи, гори и горска земя – до министерството, отговарящо за селскостопанска дейност.

Юридически средства

Член 48

Подателят на молба, задълженото лице и републиканският омбудсман могат да подадат жалба срещу първоинстанционно решение по чл. 47 на този закон до министерството, задължено за финансова дейност като орган на втора инстанция в срок от 15 дни от деня на получаване на решението.

Министерството, отговарящо за финансите е длъжно да вземе решение по подадената жалба в срок от 90 дни от деня на получаване.

Срещу решение на втора инстанция може да се възбуди административно дело.

Процедурата по иска за възбуждане на административно дело по ал. 3 от този член се смята за спешна.

Изпълнение на решение

Член 49

На основание на влязло в сила решение завръщане на имущество собственикът има право да впише собственост върху въпросното недвижимо имущество.

На основание влязло в сила решение за връщане на имущество, чието задължено лице за връщане е капитално сдружение или кооперация, намираща се в процес на фалиране или ликвидация, бившият собственик има право да изисква да се извади от фалитната или ликвидационна маса на фалитния или ликвидационен длъжник. На основание на изпълнително решение, с което се определя обезщетение, органът или организацията компетентна за предаване на държавни ценни книжа или на уверение за тяхното предаване, ще предаде книжата на ползвателя или ползвателите.

Решението по ал. 3 от този член се смята за изпълнено с вписването на собственост на ползвателя върху книжата в Централния регистър.

Документация на молбите и даване на отчет

Член 50

Агенцията води в електронен вид документация за подадените молби, установената стойност на имуществото (основание за обезщетение) и обезщетения по подадени молби, както и решения по преписките.

На основание на документацията и данните по ал. 1 от този член Агенцията най-късно в срок от три години от деня на публикуване на публичната покана по чл. 42 ал. 1 от този закон ще изпрати на правителството чрез министерството, отговарящо за финансите, оценка за общата сума на основанията за обезщетения по подадените молби.

Агенцията ще публикува на веб страницата си сборно един път месечно извлеченията по чл. 42 ал. 1 от този закон, приети в предишния период,

Извлечението по ал. 3 от този член съдържа специално: име, име на един от родителите и презиме на подателя на молбата, номер, под който е заведена молбата, данни за имуществото, чието връщане се иска и покана към всички, които отговарят на условията да се присъединят в законния срок към молбата.

Формата и съдържанието на извлечението по ал. 4 от този член се определят от министъра на финансите.

Глава пета

АГЕНЦИЯ ЗА РЕСТИТУЦИЯ

Основане

Член 51

Основава се Агенция за реституция за водене на процедурата и вземане на решения по молбите за връщане на имущество, както и за изплащане на парични добавки и обезщетения и извършване на други дейности, утвърдени от закона.

Агенцията изпълнява дейностите по ал. 1 от този член като възложени.

Юридически статут

Член 52

Агенцията работи в съгласие със законите за държавни агенции, има качество на юридическо лице, с права, задължения и отговорности, определени с този закон и устав. Агенцията има сметка в определена банка.

Седалище и организационна структура

Член 53

Седалището на Агенцията е в Белград.

Агенцията има филиали в Белград, Крагуевац, Ниш и Нови Сад, които се основават за територията на общините съгласно законите, с които се урежда регионалното развитие.

Средства за работа и основаване на Агенцията

Член 54

Средствата за работа и основаване на Агенцията се осигуряват от :

1. бюджета на Република Сърбия;
2. донации и други форми на невъзвращаеми средства;
3. други източници съгласно закона.

Дейности на Агенцията

Член 55

Агенцията извършва дейности, които се отнасят до прокарване на този закон и закона, с който се урежда връщането на имущество на църквите и религиозните общности както следва:

1. води процедурата и решава по молбите за връщане на имущество или обезщетение;
2. предоставя специализирана помощ на подателите на молби и задължените лица за връщане;
3. води документацията, предписана от закона;
4. докладва на правителството един път годишно чрез министерството на финансите за извършената дейност от нейната компетентност;
5. извършва други дейности,, предписани от закона.

Органи

Член 56

Органите на Агенцията са: управителен съвет и директор.

Членовете на УС и директорът се назначават и определят от правителството за период от пет години.

Лице, което може да осъществи правото на връщане на имущество и обезщетение съгласно с този закон не може да бъде директор или член на УС на Агенцията.

Управителен съвет

Член 57

УС има председател и четири члена.

УС:

1. приема устав на Агенцията;
2. приема програма за работа;
3. приема финансов план;
4. приема годишен отчет за работата на Агенцията;
5. приема заключителна сметка;
6. взима общи решения;
7. приема устав за своята работа;
8. извършва и други дейности, установени от закона и устава.

Решенията на УС по т. 1 до т. 5 от този член се взимат със съгласието на правителството.

Директор

Член 58

Директорът:

1. представлява Агенцията;
2. организира и ръководи Агенцията;
3. предлага актовете, които приема УС;
4. изпълнява решенията на УС и предприема мерки за тяхното изпълнение;
5. грижи се за законността на работата и отговаря за законността на работата и ползването и разполагането с имуществото на агенцията;
6. взима решение за вътрешната организация и систематизация на работните места;
7. предлага програма за работа;
8. извършва и други дейности, определени от закона и устава;

Устав и други общи актове

Член 59

Общите актове на Агенцията са устав, правилник и други актове, с които по общ начин се решават определени въпроси.

Уставът е основен общ акт на Агенцията, който съдържа разпоредби за:

1. дейността на Агенцията;
2. начина на извършване на дейност;
3. органите, организационната структура и тяхната дейност;
4. представляването;
5. правата, задълженията и отговорностите на работещите;
6. начинът на сътрудничество с органите на териториалната автономия и местните органи на властта;
7. други въпроси, важни за работата на Агенцията.

Глава шеста

НАКАЗАТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

Нарушения

Член 60

С парична глоба от 10000 до 50 000 динара се наказва за нарушение на отговорно лице в орган на Република Сърбия, орган на автономна единица, орган на местните власти и други органи и организации, които не издадат необходимата документация, с които разполага в рамките на своята компетентност съгласно чл. 13 от този закон.

Глава седма

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Приемане на подзаконови актове

Член 61

Министърът на финансите приема законите по чл. 42 ал. 8 и чл. 50 ал. 5 от този закон в срок от 30 дни от деня на влизане в сила на този закон.

Правителството ще приеме законите по чл. 25 ал. 2 и чл. 33 ал. 2 от този закон в срок от три месеца от деня на влизане в сила на този закон.

Забрана за изземване и слагане на тежести на одържавено имущество

Член 62

От влизането в сила на този закон имуществото, което е отнето от бившите собственици и за което са подадени молби съгласно със Закона за обявяване и документирание на отнетото имущество („Службени гласник на РС” бр. 45/05) и по разпоредбите на този закон могат да бъдат върнати, не могат да бъдат предмет на изземване, ипотека или залагане, до приключване с влизане в сила на процедурата по искане за връщане.

Забраната за изземване и слагане на тежести на имущество по ал. 1 от този член по отношение на имущество, за което не са подадени молби за връщане, престава след изтичането на срока за подаване на молби.

Върнатото имущество е в свободно обръщение, а Република Сърбия, автономната област или местната власт имат право на предимство при закупуване на първото изземване.

Акът на отчуждаване и налагане с тежести на имуществото, който е противоположен на разпоредбите на този член е нищожен.

Начало на дейността на Агенцията за реституция

Член 63

Обявяването със съответната документация, което е подадено в републиканската дирекция по имуществата на РС на основание на Закона за обявяване и документирание на отнето имущество („Службени гласник”на РС”, бр- 45/05), в срок от три месеца от деня на влизане в сила на този закон Републиканската дирекция за имущество на РС ще достави на подателите на обяви с препоръчана пратка на адреса, посочен в обявата.

В случай, когато повече лица притежават потвърждение за извършено документирание на отнето имущество с еднакъв номер, обявата със съответната документация де се доставя на първия подписал обява.

Прилагане на Закона на територията на Автономна област Косово и Метохия

Член 65

Прилагането на закона на територията на АО КиМ ще се урежда след прекратяване на дейността на международната администрация, установена с Резолюция 1244 на Съвета за сигурност на ООН.

Член 66

Прекратяване на действието на разпоредбите на друг закон

В деня на встъпване в сила на този закон престава да важи член 8 от Закона за обявяването и документирането на отнето имущество („Службени гласник РС”, бр. 45/05).

Заключителна разпоредба

Член 67

Този закон влиза в сила на осмия ден от деня на публикуване в „Службени гласник на Република Сърбия“.